

Nr 1033

Av herrar **Polstam** och **Glimnér**, *angående omhändertagandet av mentalsjuka personer.*

I JO:s ämbetsberättelse 1970, »Nykterhetsvård» s. 237, har JO tagit upp frågan om hämtning och förpassning av bl. a. mentalsjuka, varvid hämtningen verkställdes av polismän i uniform och i bilar med polisbeteckning, vilka åtgärder av berörda personer uppfattats såsom för dem kränkande. JO har hos Kungl. Maj:t hemställt om att Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärder för att föreskrifter på lämpligt sätt meddelas om att polisen vid utförande av handräckningsuppdrag på socialvårdens och mentalsjukvårdens områden skall, där ej annat påkallas av omständigheterna i det särskilda fallet, använda civil klädsel och bilar som ej är försedda med polisbeteckning.

I detta sammanhang kan även ifrågasättas huruvida det kan anses lämpligt att mentalsjuka personer, som på grund av bestämmelserna i lag om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall (SFS 293/1966) för undersökning omhändertages av polispersonal, i stor utsträckning förs till polisstation. Dit kallas sedan läkare för att verkställa undersökning, vilken som regel kan utföras i särskilt iordningställda undersökningsrum. Skulle sådant rum ej finnas på stationen måste annat utrymme — exempelvis förhöringsrum — tagas i anspråk.

Det måste kännas minst lika kränkande för den sjuke att föras till en polisstation och av omgivningen kanske misstänkas ha begått någon brottslig gärning som att omhändertagas och transporteras av uniformerad polispersonal i bil med polisbeteckning. Undersökningen torde med fördel kunna ske hos tjänsteläkare eller på öppen mottagning vid psykiatrisk eller annan medicinsk klinik.

Det händer ej sällan att den sjuke är orolig eller rent av våldsam. I detta skede kan det dröja mer än en timme innan den kallade läkaren kan infinna sig på polisstationen och ge patienten någon lugnande medicin. Under tiden kan patienten skada sig själv eller erhålla skador då våld skall förhindras. Detta måste anses högst otillfredsställande för den sjuke som i detta fall bör få rätt till behandling i likhet med somatiskt sjuka, det vill säga undersökas och behandlas av behörig läkare i öppen eller sluten vård och ej på någon av landets polisstationer.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om åtgärder för att lämpliga föreskrifter utfärdas och meddelas

berörda myndigheter så att mentalt sjuka personer efter omhändertagande förs till behörig läkarmottagning i stället för till polisstation.

Stockholm den 28 januari 1970

Åke Polstam (cp)

Erik Glimnér (cp)
